

Bilag 2.

Udvalgets bemærkninger til lovudkastet om søpanteret i skib.

Søpanterrettigheder, der har været kendt inden for søretten siden middelalderen, er betegnelsen for en række lovbestemte panterrettigheder i skib og fragt eller ladning til sikkerhed for visse krav. Begrundelsen var oprindelig, at redernes hæftelse var begrænset til søformuen, men fortrinsretten er blevet opretholdt efter denne begrænsnings ophævelse. De gældende bestemmelser i sølovens 11. kapitel er senest revideret ved lov nr. 69 af 27. marts 1929, der trådte i kraft den 13. april s. å. Lovændringen havde navnlig til formål at muliggøre dansk ratifikation af Bruxelles-konventionen af 10. april 1926 angående søpanterrettigheder og kontraktmæssige panterrettigheder i skib. Denne konvention blev ratificeret af Danmark i 1931, men opsagt i 1965 af de nordiske lande i forbindelse med disse landes samtidige ratifikation af Bruxelles-konventionen om begrænsning af rederansvaret, idet panteretskonventionen ikke harmonerede med begrænsningskonventionen.

Spørgsmålet om en revision af panteretskonventionen eller gennemførelsen af en ny konvention blev taget op til drøftelse i Comité Maritime International i 1963 bl. a. under hensyn til den begrænsede tilslutning til 1926-konventionen, idet den f. eks. aldrig er blevet ratificeret af USA, England, Tyskland eller Holland. I 1965 udarbejdedes på en CMI-konference i New York et udkast til en ny konvention, der blev behandlet på den 12. diplomatiske søretskonference i Bruxelles i maj 1967, hvor der blev afsluttet en ny konvention angående søpanterrettigheder og kontraktmæssige panterrettigheder i skib. Konventionen, der er dateret den 27. maj 1967, findes i originalsprogene samt dansk oversættelse optrykt som bilag 1.

I 1967-konventionen er antallet af søpanterrettigheder blevet begrænset, hvilket bl. a. er sket ud fra et ønske om at styrke den langfristede kredit i skibe. Mens 1926-konventionen gav søpant såvel i skibet som i fragten og en række accessorier (erstatningskrav, fælles havaribidrag, bjærgeløn), ind-

skrænker 1967-konventionen sig endvidere til søpant i skibet.

Hverken 1926- eller 1967-konventionen omhandler søpant i ladningen. Der foreslås imidlertid enkelte ændringer i de gældende bestemmelser herom.

Konventionen indeholder en række bestemmelser om udenlandske panterrettigheder, og overførsel af skib fra et lands register til et andet og om betingelserne for og virkningerne af tvangssalg. Disse regler vedrører hovedsagelig spørgsmål af registreringsretlig karakter og har derfor givet anledning til de nedenfor omtalte ændringsforslag til lov om skibsregistrering. For så vidt de angår udenlandske panterrettigheder eller virkninger for søpanterrettigheder af tvangssalg, er de derimod optaget i ændringsforslagene til søloven.

De bestemmelser i panteretskonventionen, som ikke dækkes enten af de nedenstående forslag til ny affatning af søloven kap. 11 eller af ændringsforslagene til skibsregistreringsloven, er i overensstemmelse med dansk ret, nemlig: art. 10 og 11, jfr. retsplejelovens § 544.

I forbindelse med behandlingen af panteretskonventionen har udvalget fået forelagt en henvendelse fra Danmarks Skibskreditfond om ændring af reglen for tvangsfuldbyrdelse ved underpant i registreret skib, hvor man specielt pegede på problemerne vedrørende separatiststillingen, tvangsauktionssituationen og eksekution.

Henvendelsen er optrykt som bilag 3.

Udvalget har overfor handelsministeriet anbefalet, at disse ændringer gennemføres.

Det har iøvrigt under de nordiske drøftelser været overvejet at overføre de registreringsretlige bestemmelser til søloven. De danske registreringsretlige bestemmelser har siden 1867 haft deres plads i lov om skibes registrering, som blev gennemgribende revideret ved lov nr. 93 af 29. marts 1957. De andre nordiske lande moderniserer i disse år deres registreringsbestemmelser og indarbejder disse i de respektive sølove. Da der